

Número 549 - 1 de septembre 2006 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural

la veu

de Benicarló

La síndrome postvacional

ESPORTS

tenis, futbol,
atletisme...

LLUMS i llums i llums...

La síndrome postvacacional

I després de festes què?

text REDACCIÓ

Pocs benicarlandos han anat fent al llarg d'aquesta setmana la transició paulatina cap al retorn a l'activitat laboral o domèstica que recomanen els psicòlegs per tal d'evitar problemes físics, emocionals i socials que poden acabar afectant la qualitat de vida. Després d'una intensa setmana de festes on no han faltat activitats lúdiques (degustacions de coc en tomata, d'orxata, llançament de pernil, pa i porta, alcohol, concursos d'all-i-oli, pastissos renaixentistes i farteres) tornar a les faenes domèstiques i laborals costa, i fer-les ben fetes, encara més. Dilluns 28 molts treballadors es van reincorporar a la faena després de festes. No van faltar les cares llargues i la son. Els més afortunats ho faran la propera setmana i alguns, en el millor dels casos, començaran vacances. El malestar pel retorn al treball no s'ha de confondre amb la síndrome postvacacional. Veiem com podem detectar-la.

Els símptomes

Segons les fonts mèdiques consultades per La Veu, al tornar de les vacances es constaten quadres de debilitat generalitzada, tristesa, astènia i pèrdua de la fam. Prestigiosos metges locals ens expliquen que son freqüents els problemes d'insomni i somnolència i desídia al llarg de tot el dia. La síndrome postvacacional és una malaltia que afecta a la tolerància al treball i que es pot veure agreujada amb l'aparició d'angoixa vital que pot arribar a bloquejar, en el pitjor dels casos, la presa de decisions. En qualsevol cas aquesta síndrome pot produir canvis cap a l'agressivitat en el caràcter.

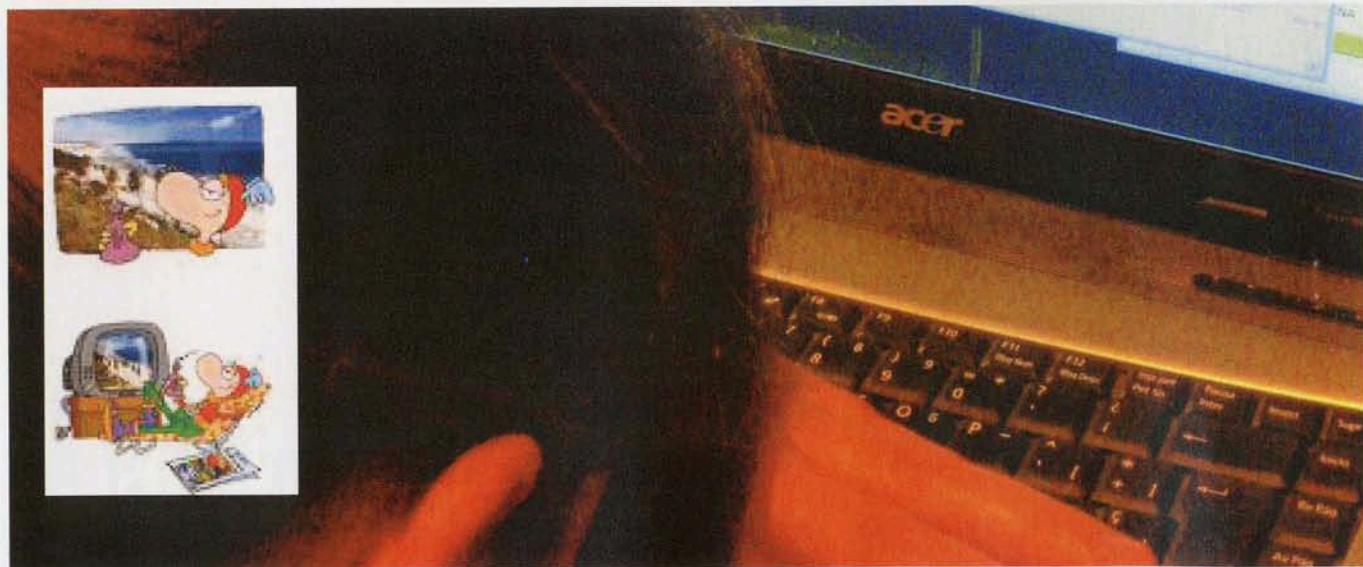
L'origen del problema pareix radicar, segons els especialistes, en el nostre rellotge intern, en els nostres biorritmes que, després de festes, estan trastocats. La manca de motivacions en el context del retorn a la vida ordinària, la rutina i la quotidianitat pot produir l'aparició de la síndrome. En canviar la migdiada pel ritme del treball i l'activitat nocturna intensa pel matinar tenim una equació de difícil resolució i desordre.

La prevenció

Anar alçant-se abans en la darre-ra setmana de vacances, organitzar-se l'agenda o feines i anar preparant-se psicològicament per al retorn son algunes de les recomanacions per evitar un retorn catastròfic o dramàtic. Si ens costa posar al dia el nostre rellotge intern podem acudir a un especialista que ens ajudarà i assessorarà.

Els polítics locals no se la noten

Enric Escuder, alcalde de Benicarló, ha estat molt actiu i participatiu en les festes i assegura "no tindre encara la síndrome postvacacional" i afegeix: "ni se quan la tindrè, perquè tardaré en tindre-la". A la primera autoritat li dona la sensació que no ha tingut un retorn a l'activitat després de les festes perquè en realitat no ha fet vacances "i no sé quan les podré fer", afegeix. El nostre batlle, no obstant, no amaga que li agradaria escapar-se alguns dies i apagar el mòbil "però ho tinc complicat dins el mes de setembre".

“Tot i que la meua professió de mestre em permetria fer unes vacances decents...”

ve de la pàgina anterior

L'altre soci del equip de govern, José Luis Guzmán, comparteix les tesi de la primera autoritat i a l'igual que Escuder tampoc ha notat la temuda síndrome. "Tot i que la meua professió de mestre em permetria fer unes vacances decents, per qüestions de l'Ajuntament i de les festes, hem estat al peu del canó. Dilluns vam tornar a la faena i no hem notat la síndrome perquè tampoc hem notat les vacances. Ahí radica el meu problema, vaig

empalmar la fi de curs amb el treball als matins a l'Ajuntaments. Este divendres tornem a escola un altra vegada, no hi ha síndrome. En aquest aspecte he sortit perdent molt", assegura. No obstant el portaveu municipal i responsable d'Educació i Cultura recorda que mirarà de fer una escapadeta de dos o tres dies la segona setmana de Pasqua, que és quan s'ho combina en la dona i fan unes xicotetes vacances.

Finalment el portaveu del PP, Marcelino Domingo, serà l'únic que se'n anirà de vacances en

breu. A partir del 6 de setembre, Domingo, enfilà cap a Astúries, on descansarà una setmaneta de la dura faena que és fer d'oposició. "Encara no he fet vacances i tampoc noto la síndrome postvacacional. La setmana de festes ha estat intensa i hem hagut d'acudir als principals actes. Ara aniré ben lluny per retornar, sobretot als crios, el temps que no els he pogut dedicar per les obligacions de l'Ajuntament", explicava el regidor que admetia que "quan tornes a treballar sempre costa un poc més d'allò que és habitual".

L'opinió de l'expert

L'estrès té causes i condicionants tant individuals com depenents del medi que envolta a les persones que el sofreixen. Diverses variables d'aquests tipus es poden trobar darrere dels símptomes deguts a l'estrès post-vacacional.

La simptomatologia

A l'acabar l'estiu tornem al treball després d'un llarg període de temps en el que hem "desconnectat" de les nostres obligacions i hàbits laborals. Anar ajustant el nostre organisme a aquests hàbits els darrers dies de vacances pot ser útil per evitar l'insomni o problemes digestius. Ens referim, sobre tot, a l'horaris de son i de menjar.

La depressió pot ser la pitjor conseqüència d'aquest estrès post-vacacional. Hem de procurar que un especialista ens diagnostique i tracte en aquests casos.

Autonomia en el treball

Aquelles persones que tinguen un major control sobre la seua feina sofriran en menor mesura d'aquest estrès post-vacacional. Açò inclou la possibilitat de triar les tasques per les que volem començar o escol·lir horaris.

Suport social

Totes les persones comptem amb un recurs importantíssim a l'hora d'enfrontar-nos als problemes de la vida quotidiana. Ens estem referint a la xarxa social

de familiars, amics i companys en la que podem recolzar-nos buscant ajuda o simplement comprensió. En la mesura que al tornar al treball ens poguem recolzar en els companys de feina o en la nostra família, superarem millor aquesta fase de final d'estiu.

Ambients laborals psicològicament tòxics

Alguns llocs de treball es caracteritzen per unes condicions psicosocials adverses: mala organització del treball, mobbing per part dels superiors o pels propis companys, deficitària prevenció de riscos laborals... Quan els treballadors d'aquests ambients solen deixar el treball per vacances o per una baixa laboral, troben una milloria en la seua salut. Però al tornar al treball, com que l'ambient tòxic no ha sofert modificacions, tornen a apareixen els problemes.

Raül Burriel és Psicòleg Social i membre del grup d'investigació de la Universitat Jaume I WONT-Prevenció Psicosocial.

Programes de festes a primera vista

La Guillotina

text ROBESPIERRE

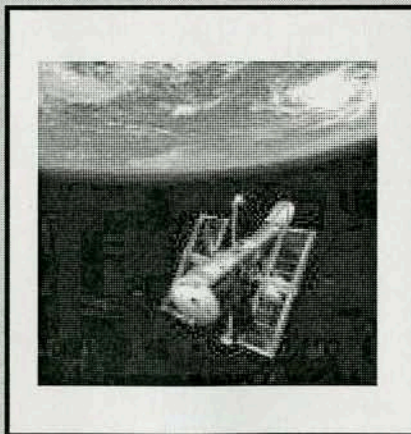
En aquest poble mai se n'estan de res, sobretot de repetir les pifies d'altres anys. Si algú s'esperava que fera una valoració de festes i fera rodar algun cap per això, s'ha errat de totes, totes. Només faré uns xicotets apunts perquè corregisquen, i em centraré en una cosa que ja portem uns quants anys, que sembla que no té solució, els programes de festes. Total, si és debades.

Un dels detalls al que no puc deixar de referir-me és la pitada que va rebre l'alcalde i companyia, la companyia del ministre Sevilla, quan en una mala coordinació entre la comissió i l'agenda política del ministre, l'acte de la passejada dels farolets de meló de moro i la globotà, del diumenge 20, va començar amb un bon retard i amb un bon descontrol. La gent, que estava més que farta d'esperar, quasi tres quarts d'hora, no va poder aguantar-se més i va expressar el seu enuig, quan van aparèixer la flor i nata política, amb una bona xiulada (i altres coses), al veure com la globotà només era una espècie de bufanuvols casolana i, els xiquets i els pares, anaven a la seua en una passejada de faroles de meló que la comissió no va saber coordinar.

Una altra qüestió "de detall", va ser veure com a l'exposició de programes antics de festes, al "Museo Arqueológico Municipal", molt ben ficats en aquelles urnes, a la comissió no li hagués costat res ficar de qui eren. Hagués quedat bé, per exemple, allò de "cedits per la família ...". Cal ser una mica més agraïts, quan et deixen alguna cosa.

Fets aquests detallets, entrem allà on jo volia arribar, als programes de festes, el gran i el de butxaca. Quin de tots era pitjor?

Sembla que en aquest poble no escarmenten i, com sempre sol passar, allò que no costa res, acaba sortint car. La primera al front, una altra cegada arribaven tard i, quan estaven en un dia volien repartir-los tots. Això els grans, perquè els menuts ja ben començades les festes que no arribaven. Després els anaven deixant allà on volien. I la tipografia, que podem dir de la tipografia utilitzada. En el programa gran era de pena, no s'entenia res. Sembla que van voler imitar a aquella sèrie de ciència ficció de fa vint anys, **V**, la de les sargantanes, i volien reproduir el seu tipus de lletra, però amb tanta poca gràcia que el màxim que podies fer era endevinar de que anava el que allí apareixia. Ja no parlem de la propaganda, tanta n'hi havia i per tants llocs, de manera tan desgavellada la seu repartició, que era quasi un acte d'heroïcitat assabentar-se d'alguna cosa entre la propaganda i els textos. Per endevinar que feien un dia determinat (si el trobaves, que eixa era l'altra), havies de contractar Sherlock Holmes, sinó, ho tenies clar.

Però allò on es van lluir va ser en el tamany de la lletra. Si de per si era complicat enterar-se d'alguna cosa, llegir-ho, això ja era un impossible. En la meua vida hauré vist una cosa més mal feta i que damunt, necessitaves la lupa per endevinar que ficava.

I el programa menut? Això ja rajava "lo paranormal". Dies que desapareixien, altres que es convertien en altre tipus de lletra i ... sobretot, altra vegada el tamany de la lletra. Si al programa gros ens feia falta una lupa, a aquest, amb el telescopi Hubble, no sé si en tindriem prou. Quin desgavell de programa. Si l'altre era dolent aquest era pèssim.

Algú s'ho hauria de fer mirar i, si ens gastem més de 400.000 euros per a totes les festes, no tindriem un raconet per fer una cosa decent i no tan xapucera? S'ho haurien de fer mirar, mai millor dit. De tota manera, si l'any vinent volen seguir per aquesta via, els programes de festes podrien anar acompanyats d'unes bones ulleres d'augment, una lupa o, una subscripció per poder utilitzar el Hubble.

Com sempre sol passar allò que no costa res, acaba sortint car. L'experiència d'altres anys on la cosa va anar, també, malament, no els ha servit de res?. Ajuntament i Comissió, sembla que són els únics animalots que ensopeguen més de tres vegades en la mateixa pedra.

Ah i se m'oblidava, "la traca fina de fiestas" molt bona, si era en castellà a les 23h i si era en valencià a les 23:30h. Ni això encerten, quin desastre! I és que això de la traca fina m'ha arribat al cor!

Un incendi a Benicarló interromp el trànsit de trens pel corredor Mediterrani

text JORDI MAURA

El foc va afectar a una finca de cultiu abandonada i va saltar la via del tren. Treballadors de IFF i bombers van col·laborar en les feines d'extinció

Un incendi iniciat en una finca agrícola abandonada adjacent a la Rambla de Cervera i el corredor ferroviari del Mediterrani va obligar a interrompre el trànsit de

trens durant uns minuts mentre els bombers del Parc de Benicarló extingien les flames que van arribar a saltar la via del tren. El foc va poder iniciar-se en unes borses d'escombraries abandonades i per la sequedat del terreny i l'existència d'herba seca al camp de cultiu abandonat va ajudar a que es propagara ràpidament. Van ser els treballadors de l'empresa química IFF i de la mateixa estació del tren situada a pocs metres qui van alertar al telèfon d'emergències de la presència de flames. L'empresa química va col·laborar amb els bombers en la ràpida extinció de les flames.

La nova farola

text REDACCIÓ

Des de la setmana passada, la rotonda situada a l'encreuament entre el carrer Peníscola i el Passeig Marítim compta amb una nova "palmera". Es tracta d'una farola de ferro que imita la forma d'una palmera i que s'ha situat a la rotonda per il·luminar una zona, fins ara, mancada de llum. El cost d'aquesta farola-palmera, comptant el ferro i les làmpares, ha estat de 4.500€, a més de les 30 hores de feina de la brigada municipal. El regidor d'Obres i Serveis, Joan Manuel Ferrer, ha assenyalat que l'important en aquest cas ha estat "reduir la contaminació lumínica i la despesa energètica, sense oblidar la tasca de la Brigada, que ha aportat la imaginació per al disseny de la farola". Segons Ferrer, el cost "no és gaire elevat si es compara amb els 12.000€ que van costar les faroles de la plaça Constitució".

NOVES LLUMS

Amb la voluntat de donar una imatge de modernitat a la ciutat, l'Ajuntament de Benicarló continua apostant per les millores en l'enllumenat públic. La darrera actuació feta en aquest sentit per la brigada d'obres i serveis ha estat la plaça de la Constitució, on s'han canviat les lluminàries de plàstic opac per unes de vidres transparents. Segons el regidor d'Obres i Serveis, Joan Manuel Ferrer, aquesta actuació millora el rendiment de les lluminàries perquè redueix el consum energètic i la contaminació lumínica. "D'aquesta manera -assegura Ferrer- es guanya llum gastant molt poc". L'actuació feta per la brigada municipal en la il·luminació de la Plaça Constitució ha significat, per

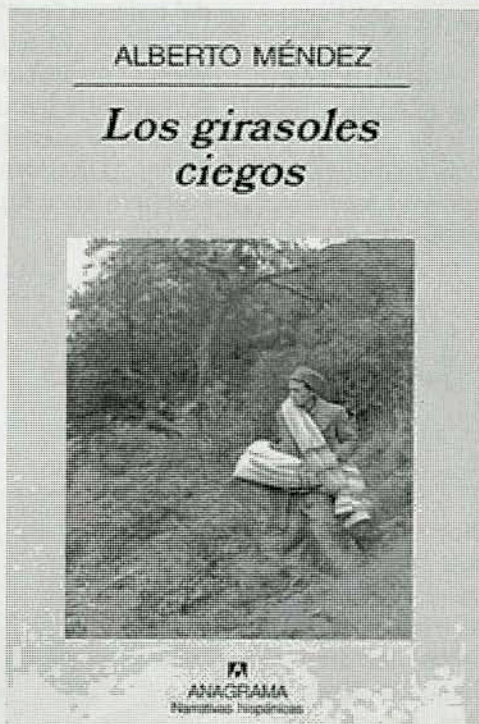
al regidor, "una millora molt important" per aquesta cèntrica plaça benicarlanda.

ELS DERROTATS

ALBERTO MÉNDEZ.
Los girasoles ciegos.
 Ed. Anagrama. Barcelona. 2004

Alberto Méndez va nèixer a Madrid l'any 1941, va treballar tota la seua vida en grups editorials, però no es va donar a conèixer com a escriptor fins l'any 2002 en què amb un dels relats d'aquest llibre va quedar finalista del premi Max Aub, l'any de la seua mort, el 2004, va publicar aquest llibre que ha estat premiat amb el Premio de la Crítica i amb el Premio Nacional de Narrativa, premis ben merescuts perquè ja d'entrada podem dir que *Los girasoles ciegos* és un llibre excepcional.

El llibre està format per quatre relats que contenen històries que tenen com a nexa a persones derrotades en la Guerra Civil, en el primer dels relats un capità de l'exèrcit de Franco renuncia a formar part dels guanyadors i el mateix dia de la Victòria es passa a l'exèrcit republicà, el motiu és perquè els seus no volien guanyar la guerra sinó matar l'enemic; en el següent una parella jove i molt jove fugen de Madrid per por a les tropes vencedores amb ella embarassada de vuit mesos, s'amaguen a la serra i en un refugi de pastors naixerà la criatura i trobaran la mort els tres; el tercer relat un pres va allargant la seua condemna a mort contant-li històries inventades sobre el seu fill a la dona del coronel que presideix un tribunal militar, finalment decideix dir-li la veritat, el seu fill era un individu abjecte, sabent que això el portarà inevitablement a la mort, per a no estalviar-li al botxí ser qualificat de botxí; en l'últim relat un diaca lasciú es deixa portar pel desig que sent per la dona d'un intel·lectual republicà que es troba amagat a sa casa i el delata.

Les quatre històries són molt dures, el seu univers està poblat per persones derrotades en la guerra, l'ambient que se ens descriu és sòrdid, d'una gran crueltat i d'una gran misèria moral, s'elimina físicament les persones, però també se les degrada moralment, el xiquet Lorenzo, un dels protagonistes i una de les veus narratives que ens conta la història del darrer relat, ho diu ben clar: "mis padres tenían miedo de enseñarme lo que pensaban y yo tenía miedo de saber lo que pensaban", perquè la por és el sentiment més arrelat en els protagonistes d'aquestes històries, el porten com adherit a la pell, "estábamos tan hechos al miedo", diu el mateix Lorenzo en un altre moment. Però malgrat aquestes circumstàncies els personatges lluiten per la seua dignitat, que els fa preferir la mort, abans que caure en un comportament indigne.

Malgrat la duresa del seu contingut la lectura d'aquest llibre és absolutament apassionant, comunica emocions intenses i és literatura en estat pur, l'autor utilitza diversos punts de vista per a contar les històries, la primera i la tercera persona, la carta i el dietari, amb un estil on cap paraula és sobrer, tot està escrit amb la precisió d'un mecanisme de rellotgeria. *Los girasoles ciegos* és un llibre que agradarà tot tipus de lectors, una lectura absolutament recomanable, i que malgrat que només té cent cinquanta - cinc pàgines, farà que el seu autor ocupe un lloc d'honor en la història de la Literatura.

Josep Manuel San Abdón

Dr. Calypso, Aluminosi i Soul Attack al concert jove de les Festes d'Alcalà

Aquest divendres 1 de setembre a partir de mitjanit al Pati de les Escoles d'Alcalà de Xivert actuaran amb entrada lliure tres conjunts musicals on la xalera estarà garantida. Des de la Jana l'agro-rock vindrà amb Aluminosi, un dels conjunts del Maestrat

amb més projecció en aquests moments. Des del cor de Barcelona però amb ritmes jamaicans, de reggae i skà vindran fins Alcalà de Xivert els ja consagrats Dr. Calypso. La veterana banda nascuda a finals dels anys 80 farà saltar el públic gaspatxer. Finalment l'altre plat forat serà Soul Attack, conjunt revelació del panorama musical del País Valencià.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

COM AL PAÍS BASC. En aquest ambient que es viu de desmembraments, de nacionalismes exacerbats i de fixació per la ruptura de la sacrosanta unidad de los hombres y las tierras de España, crida poderosament l'atenció que cap dels membres del partit dels Fabra, Díaz Alperi i companyia haja denunciat el terrible greuge inflingit a la bandera rojigualda durant aquestes festes. Un escàndol. Durant els dies que ha durat l'exposició de productes agrícoles als baixos de la Sindical, al balcó només han onejat nuestra gloriosa señera i el drap blau amb estrelletes que simbolitza la Unió Europea. No pot ser. On estan els salvadors de la pàtria?

UN INDICI. Un altre rumor sense fonaments, com el del darrer número. Un tafaner va gosar insinuar que la bandera en qüestió l'havien deixada als de la penya de l'equip de Kaká, Cesc i Robben per tal de commemorar un important aniversari seu i que encara no l'havien tornada. Totalment fals. Per favor!

ANIMALADES. Ací molt tafaners però aquestes festes gairebé no hem sortit de casa i ben poquetes coses hem vist. Ara bé, un d'aquesta colla més moll que els altres ens ha comentat que s'ha fet mig dolent els dos dies que ha volgut pegar una volteta pel poble. A l'exposició de productes del camp hi havia dues gabietes amb uns pobres animalons amuntegats, mig adormits, que feien -diu ell- molta llàstima; es veu que hi havia un o dos conillets d'índies i un parell de fures (és legal això que la gent tinga fures per

casa?) en un habitacle en què era impossible moure's. Són realment "productes agrícoles" aqueixes bestioles? Potser se n'estan passant amb tot això dels transgènics.

MÉS ANIMALADES. El mateix tafaner, home de poc de món, encara està ara prenent ansiolítics després de veure els pardalots que es van exhibir a la fira renaixentista. Allà, amarrats a uns bastons, sense poder volar més que una estoneta i per carrerons estretets. Pobres bitxos! No ho denuncia ningú això? Sí, igual deu ser legal, però sembla inhumà. Molt més que els "patos a l'agua"!

I MÉS ANIMALADES. Els tafaners no som massa aficionats als bous, però per allò d'anar a vore l'ambient ens hem deixat caure pel camí la Mar per assistir a alguna entrada i pel port per contemplar com han quedat de bé les grades i el torill. Segur que enlloc es tracten millor els animals que a Benicarló. Encara hi ha però desaprensus (es podrien comptar amb la meitat dels dits d'una mà) que practiquen la tradicional sort del contenidor d'escombraries, que consisteix a llençar sobre el cos de la pobra vaca que fuig corrent el pesat dipòsit de fem (buit, això sí) per tirar-la al terra i fer-la recular pel carrer per a gaudi de nadius i forasters.

A l'explanada del puerto també es va contemplar l'execució de la bonica sort del basquet-de-plàstic-que-aprofita-de-seient-improvisat-dels-remolcs-solo-socios-privado; només cal tirar sobre la testa del bou el caixó per poderne comprovar la bravura. D'animals de dos potes també n'hi ha.

I UNA ALTRA. L'acte de proclamació (o és presentació) de la reina, dulcinea i dames es va tancar amb l'emocionada interpretació (enllaunada) de l'himne de nuestra región. Com a les presentacions falleres. A poc a pocet arribarem on anàvem. Des d'ací demanem la urgent intervenció del comité d'experts fallers de La Veu de Benicarló perquè ens aclaresquen si a la festa en general li convenen aquestes mostes de mestissatge.

SALUTACIONS CORDIALS. Per la televisió ens n'hem atipat de vore com la simpàtica reina de les festes saludava la concurrència d'una manera que evocava força la de les falleres majors. És tot un complot dels encarregats de protocol? Som massa susceptibles els tafaners? Per què, demostrant com som de lliberals en aquest poble, no fem unes "festes falleres" i unes "falles festeres"?

EL CACHONDEO DEL PROGRAMA DE MÀ. Un tafaner ens ha ensenyat, i l'hem vist tots els altres, un programa de festes de mà de Peníscola. I això que encara falten dies per ser l'Ermitana. No, amb això no volem dir res.

L'equip de Govern de Benicarló prioritzarà la materialització d'inversions en el nou curs polític

text JORDI MAURA

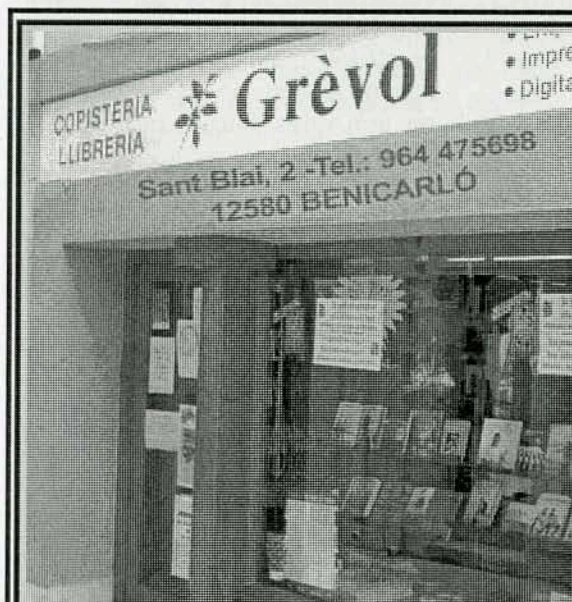
L'alcalde defensa la possibilitat de plantejar un posicionament reivindicatiu de tot el que no s'ha fet en matèria sanitària i educativa "per raons evidents"

L'Ajuntament de Benicarló i el seu equip de govern prioritzarà en el nou curs polític després de les festes aquells aspectes i inversions pendents en educació i sanitat i l'execució de totes les inversions en infraestructures que estan en marxa procedents tant de l'Estat com de les diferents conselleries. Un altre dels pilars de l'actuació política, segons va anunciar l'alcalde de la localitat, Enric Escuder, serà la posada en funcionament de tots aquells aspectes com la participació ciutadana, el turisme, cultura i medi ambient que en alguns casos conclouran projectes ja iniciats i en uns altres serà la continuació d'una línia de treball.

Segons Escuder "la posició de l'equip de govern serà clara i demanarem que s'instal·len tots els serveis que fan falta i s'invertisca perquè en alguns casos els venim pagant des de fa 25 anys i si per a això és necessària una posició reivindicativa la tindrem, no per ser any d'eleccions sinó per raons evidents". Benicarló segueix a dia d'avui sense disposar d'una depuradora

adequada a la legalitat en els abocaments al mar, manca de vies de comunicació dignes amb Peníscola i Càlig, problemes de capacitat en els col·legis, un centre de salut saturat, problemes de regressió en la zona litoral nord i existeixen promeses d'inversions del govern central en passejos marítims. L'alcalde de Benicarló i el portaveu municipal, José Luís Guzmán, van aprofitar per a felicitar a la Brigada municipal i de neteja pel treball realitzat perquè el poble lluisca i es note l'ús de mànegues en la neteja de carrers.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores

Dr. Climent

Seguint amb les calentors de l'estiu el doctor ha estat convidat per la seva companya del torn d'urgències per conèixer la serra d'Irta i passar un diumenge més distès a la costa, ja que a casa no es pot viure. Així van trobar una cala recòndita i la infermera va insinuar que pot ser era el moment de fer un banyet en aquell lloc tan solitari i salvatge allunyat de l'especulació i l'urba-

nisme. La sorpresa va ser en veure que la rossa s'anava traient la roba fins quedar-se completament nua exhibint el cos d'una deessa. El doctor, que en un principi no feia intenció de banyar-se, va haver de fer una sambullida ràpida, per reduir l'aparatosa i compromesa erecció i fer com si no passés res.

Què mos cal saber per a ser bons caduferos?

La "Companyia del Puerto de Benicarló" va nàixer amb un capital social de 750.000 PTA. Per a obtindre l'esmentada

Quantitat, es varen fer 15.000 accions de 50 PTA.

D'aquest esforç inversor dels nostres veïns de l'època ens queda el primer mur del port.

Segurament al visitar el MUCBE t'hauràs fixat en el "segell major de la vila" que allí s'exposa, però saps de quin any és?

- A - 1612
- B - 1724
- C - 1812
- D - 1857

I després de vacances ...

El tema que aquesta setmana tracta La veu, la síndrome post-vacacional, sembla un problema que cada vegada està agafant més importància. En aquesta vida tan atrafega, que cada vegada més portem els ciutadans i ciutadanes d'aquest món, les vacances són la vàlvula d'escapament de tots els maldecaps diaris que anem patint al llarg de l'any. Però, com sol passar, tot allò de bo, s'acaba i, el retorn a la nostra realitat quotidiana, no sempre ocorre en les millors condicions. És allò que ara els metges anomenen la síndrome post-vacacional. Una gran desconeguda fa uns anys, que no vol dir que no existira, una mena d'estrès de readaptació. Una nova forma d'estrès.

La primera vegada que es sent parlar de l'estrès, com a tal, sembla ser que és pels voltants de l'any 1939 en una publicació de la revista Science, ara bé aquesta mena de malaltia post-festera, readaptativa, no és més que el fruit d'allò que s'ha anomenat com a "vida moderna" i que afecta a alguns ciutadans de manera desigual, quan ens tornem a reincorporar a la vida "normal".

Certament, això de la reincorporació al treball, qualsevol reincorporació, és sempre dura, tant físicament com emocionalment, però sobretot després d'unes bones vacances i, en menor o major mesura, tots l'acabem patint.

Els nostres polítics locals, sembla, per les seues declaracions, que no sé la tro-

549

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

ben, la síndrome. Deuen ser una mena d'espècimens diferents que, pel seu treball en favor de la ciutadania, a horari continuat, no els deixa lloc per aquesta problemàtica. Empalmen feina i més feina, amb festes de feina i no tenen aquesta mena de síndrome

d'abstinència.

La resta de la ciutadania cada vegada més, sembla que si pateix aquesta mena de problemàtica/malaltia i que li costa cada vegada més la seua reincorporació al treball del dia a dia.

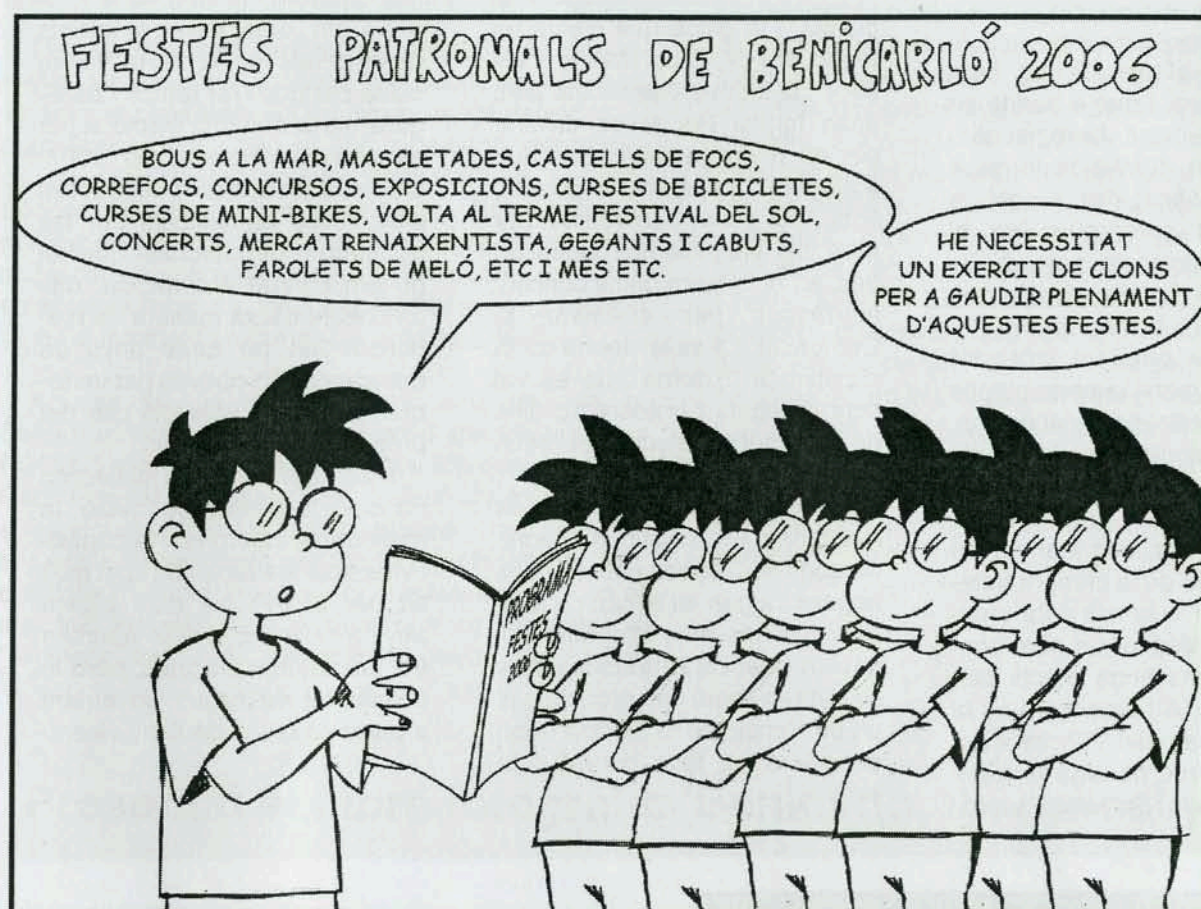
De tota manera, encara no ser representatiu de la majoria de la societat, i per si de cas, a l'igual que a la resta de ciutadans, els emplacem a llegir amb cura i deteniment, mai se sap, l'opinió del nostre expert de capçalera, psicòleg, i col·laborador habitual del nostre setmanari, Raül Burriel.

Ens ha fet una bona explicació de com assabentar-nos de si es pot estar patint aquesta síndrome i com ficar-li el remei més adient.

Per Xavi Burriel

Festes, festes, festes ...

El còmic

Carxofa: unes bones carxofes, ben reconstituents, per a la reina i dames de festes després de l'esgotament que representa participar en tants actes com figuren en el programa. I més, si han hagut de guiar-se per a assistir als llocs amb el programa xicotet. Més empastre no l'han pogut fer! Hi ha gent que ha cobrat per eixe programeta?

Panissola: per als rucs que han programat concerts a la pista annexa, coberta, al poliesportiu. L'experiència ens ha demostrat que des de que la pista ha estat coberta no és apta per a activitats musicals, l'acústica és nefasta. Els artistes es mereixen un respecte i el públic assistent, molt més. Cal buscar un altre lloc.

dors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
URRIEL, NATALIA SANZ, CARLES
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS,
JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO,
RA, ROBESPIERRE I EL SAMARUC
afies/ NATALIA SANZ, JAVI PAU,
GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

L'aigua es vida

Tocs i Vares

text VICENT COLL

Es una afirmació que hem sentit sempre, i que a banda de les connotacions biològiques i fisiològiques, també té la seua vessant política. Per desgràcia ho podem comprovar en el debat i l'estratègia política del PP valencià. Podem afirmar, que l'aigua li dona la vida al PP.

El nostre país (el valencià) està acostumat a superar etapes a base de batalles i crispacions. En el seu moment fou la batalla de la llengua i els símbols i ara sembla que toca la batalla de l'aigua. Suposo, que atenent als rèdits polítics de la primera batalla, el poder valencià està entusiasmat al reeditar un altre conflicte que ens tinga a tots ben entretinguts. A hores d'ara no hi ha en l'ideari del PP valencià altre tema que no siga la manca d'aigua en terres valen-

cianes, i la culpa que d'este fet tenen el PSOE de Madrid i els seus col·legues valencians amb Joan Ignasi Pla al capdavant, per no parlar ja dels socis que aguanten Zapatero al govern. Tots, tots estan confabulats per fotre als valencians i valencianes, en no sabem quins obscurs interessos per enfonsar la Comunitat. La vella teoria de la conspiració externa que es val dels renegats i traïdors de dins de casa per fer efectius els seus interessos.

No entenc, però, perquè es mantenen en l'obstinada teoria de que els catalans i Madrid ens neguen l'aigua, si al cap i a la fi, cap dels insignes dirigents del govern valencià i els seus acòlits no hauran tingut cap problema ni un per omplir-se la piscina quan els haurà fet falta durant este estiu.

Es un dels darrers intents desesperats de la dreta valenciana per guanyar temps i assegurar-se la clientela electoral per evitar l'enfonsament en 2007, creant una ampla base social d'hipotètics damnificats per les polítiques perjudicials que el govern central ens dedica, distorsionant d'eixa manera la responsabilitat de tants anys de manca d'iniciatives per vertebrar el territori valencià des del propi govern autonòmic.

Usar tota l'artilleria dialèctica en base a la desinformació, la mentida, la calúnnia i la conflictivitat acabarà tenint un cost molt alt per al PP, del qual trigarà anys a refer-se, si com apunten els taumaturgs insignes, perd la possibilitat de seguir governant a partir de l'estiu de l'any vinent.

ENS APROPEM A LA SERRA DE CARDÓ

text SUSANA ANGLÉS

Caminant per la serra de Cardó' és el nom del darrer llibre editat pel Grup Cultural Rasquerà. Es tracta d'un volum de 136 pàgines, obra del veí de Rasquera Joan Farnós Pallarès, que s'ocupa de descobrir la diversitat de paisatges i de patrimoni etnològic que amaga el terme municipal d'aquesta població de la Ribera d'Ebre presidit per la serralada de Cardó.

El volum descriu catorze itineraris diferents pels paratges rasquerans, dividits en tres espais: camins de llevant, vistes de l'Ebre i la vall de Cardó. Cadascuna d'aquestes rutes compta amb una descripció general i una descripció detallada en què s'in-

dica minut a minut els accidents geogràfics, les cruïlles de camins o les construccions que l'excursionista s'anirà trobant durant la seua passejada. Cada itinerari s'acompanya d'un mapa i de diferents comentaris sobre qüestions geogràfiques, culturals i etnogràfiques.

L'autor de l'obra, Joan Farnós, explica que ha pretès conjugar en aquest llibre la informació d'interès per als excursionistes i alhora indicar aspectes patrimonials (construccions de pedra en sec, masos, basses, etc.) que amaga el territori. Farnós considera que conèixer la riquesa paisatgística i patrimonial del terme de Rasquera és el primer pas per estimar-lo i per preservar-lo.

El PP va tenir retinguts més de 1.500 expedients sancionadors per irregularitats urbanístiques

text JORDI MAURA

L'equip de govern de Benicarló PSPV-Bloc va desvetllar dimecres que el Partit Popular durant els seus 14 anys al capdavant de l'ajuntament "va deixar en el congelador entre 1.000 i 1.500 expedients per infraccions urbanístiques sense donar-los una sortida". Segons Escuder "volien tapar per electoralisme una política de desídia, mentre nosaltres proposem solucions com un conveni urbanístic amb cada habitatge en aquesta tessitura per a regularitzar la seua situació amb l'ajuntament i retornar-los la tranquil·litat".

Aquest procés es realitzarà una vegada el Consistori dispose del concert previ aprovat del futur PGOU. La primera autoritat va titllar d'irresponsable al Partit Popular local que, "lluny d'oferir una fórmula per a solucionar el "caos urbanístic que van crear se'n surten per la tangent amb aspectes com els talls de llum o el xalet il·legal d'una regidora que han convertit en el seu buc insígnia", una postura que va qualificar de "simplista i fora de to". Escuder va voler aclarir, a tenor

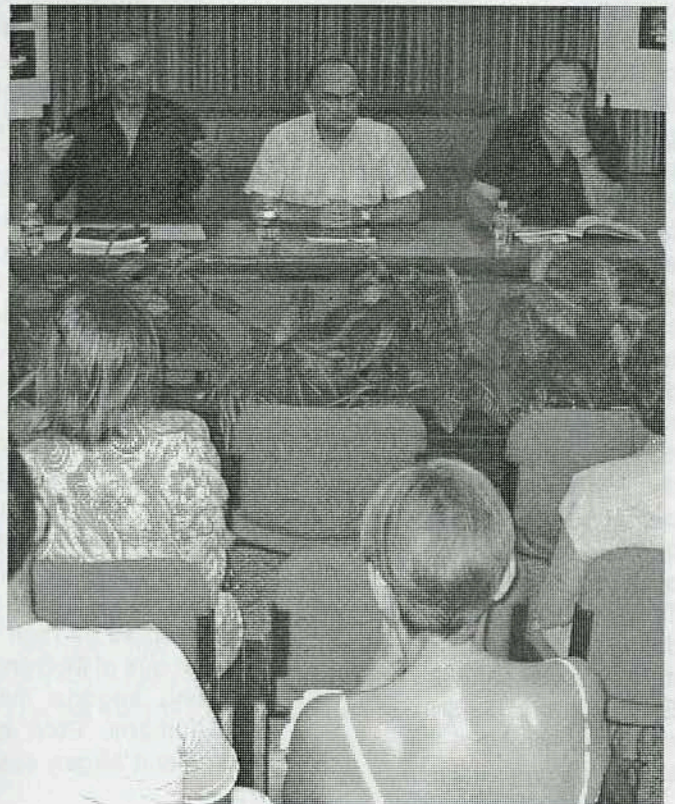
dels set talls en el subministrament elèctric executats per Iberdrola en construccions il·legals, "que l'Ajuntament no ha ordenat a Iberdrola que suspenga els contractes que prèviament tenien subscrits els propietaris de les finques" pel que els propietaris han hagut de demostrar que el contracte signat en el seu moment era legal "els que així ho han acreditat, Iberdrola els ha restablert el subministrament, però no per als casos de construcció il·legal nova que s'estaven realitzant". Escuder va recordar que "davant la reiteració de la desobediència", la Llei de Sòl No Urbanitzable i la Llei Urbanística Valenciana regulen aquestes qüestions i que l'equip de govern ha de fer complir la llei perquè "qui ha actuat correctament i no ha construït, no acabe pagant amb el seu aprofitament i diners les noves xarxes de subministrament que faran falta en aquestes zones construïdes. Perquè si les xarxes d'aquestes partides les ha de pagar l'Ajuntament difícilment es podrien urbanitzar", va agregar.

Presentat el llibre fotogràfic 'Benicarló, un passeig silent'

text JORDI MAURA

Dissabte 26 dins el programa de les festes patronals es va presentar el primer volum de la col·lecció Gràfica d'Onada Edicions.

'Benicarló, un passeig silent' recull unes seixanta fotografies que van participar l'any 1997 en el concurs fotogràfic d'Alambor sobre el patrimoni i s'articula en tres grans blocs: façanes, reixes, portes i picaportes. A la presentació hi van assistir membres de l'Associació Enfoque, ja que molts dels quals hi van participar. Els salons de la Caixa Rural, que va acollir l'acte de presentació, mostraven les instantànies participants en la 15a Marató Fotogràfica Ciutat de Benicarló. Una de les sales, com homenatge de l'entitat mostrava algunes fotografies de Carlos Roig, actiu soci d'Enfoque que ha faltat recentment. L'escriptor Josep Igual va rebre l'encàrrec de redactar uns petits versos per acompanyar les imatges com a complement narratiu a la visió dels fotògrafs.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 548

text EL LECTOR

Sempre que passen les festes tinc un parell de problemes relacionats amb aquesta fulla que ara mateix estic escrivint. Per un costat, fa massa dies de l'anterior, i les coses que jo escriga estaran una setmana més passades del que és habitual. Per un altre, l'alegria que suposa no haver d'escriure es veu doblement compensada per la duresa de tornar a emprendre l'ordinador i exprimir el cervell per tal de treure una mica de suc. No cal dir que per a mi, l'autèntic problema és el segon i no el primer, ja que si habitualment em costa prou posar-me, aquesta setmana encara més. La tornada és molt costeruda.

Una vegada exposats aquests dos importants i intrascendents punts, aniré a la meua i posaré allò que el cos em demane. De moment, se m'acut parlar del deplorable programa de festes que ha fet aqueixa empresa castellanoleonesa especialitzada en prospectes de les falles. Això no és un programa de festes. És una guia comercial del poble on li han posat els actes de les festes. A més a més, hi ha quantitats industrials d'errades, faltes d'ortografia i actes impossibles, com ara una exposició que es tanca abans de començar. Tot això ho podem trobar si prèviament ens hem proveït d'una bona lupa amb una quantitat respectable d'augments, perquè si no, ens deixarem la vista mirant d'esbrinar si estem al dia que toca o què toca al dia que estem, si és que quan hem trobat allò que busquem no s'han acabat les festes. També he constatat que a la portada del programa no apareix el nom del poble que les paga i organitza. Es veu que la façana de l'ajuntament amb això del llançament de bufes des dels balcons ja és prou

coneguda mundialment. De vegades em pregunto si el presumpte desembarcament de fallers a la comissió de festes té alguna cosa a veure amb tot plegat. Suposo que es podrien dir moltes coses de les festes, però ja ho faran uns altres perquè jo no he anat a prou actes per a poder opinar.

Ara escriuré un parell de poques lligues que recordo de quan em vaig llegir la revista fa uns deu dies. A la pàgina sis hi havia una notícia on se'ns informava que al poble aqueix que ara diu que va sempre per davant (de tot sense excepció) es va suspendre un mercat especial gràcies a la pluja. I? Algú pensa que això li interessa a algú? Ens pot interessar que al nostre poble haja plogut després de molt de temps o fins i tot que el Morrongo s'haja omplert, una vegada més, d'excrements humans. Però que al poble del costat hagen suspès un mercat a

mi personalment m'importa el mateix que la procedència dels llagostins que van oferir a las fiestas del langostino, en plena època d'aturada ecològica.

Sense deixar la pàgina sis, he de dir que la foto gran que hi apareix m'ha agradat molt. És una llàstima que no l'hagen tret en colors. Dic que m'agrada molt pel posat que té l'home que hi apareix. En principi sembla que només vol travessar el carrer i s'afanya per no xopar-se. Si fem una segona mirada, més atenta, podem pensar (com he fet jo) que aquest home està mostrant la seua alegria, i allò que realment està fent és ballant un pasdoble sense parella. Una interpretació més recargolada seria que l'home està imitant Mark Knopfler fent un solo de guitarra de la cançó "Sultans of Swing". Però això ja seria massa. Per cert, no he aconseguit identificar el carrer, especialment per la quantitat de lloc per aparcar que hi ha.

Diu el nostre alcalde que no sap a què es deu la demora en les obres de millora de la carretera que puja al polígon industrial del Collet. Jo sí. La medalla, home, la medalla. El més important és sortir a la foto el dia de la inauguració. Dels tràmits burocràtics ningú no se'n recorda.

Ara resulta que els desperfectes de la Plaça Constitució els hem de pagar nosaltres. Qui manava en aquells temps? Qui va aprovar el projecte? Con diuen els castellans, a escote.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Llegeixo a la pàgina tres que tres grups musicals (en total han estat cinc) actuaran debades. Altruïstament? Per amor a l'art?

Què passa? Que tots els col·laboradors estan de vacances? La setmana que ve faré una llista.

EL MARROQUI HICHAM ETTAICHMI VA SER EL GUANYADOR ABSOLUT EN LA XXI MILLA URBANA CIUTAT DE BENICARLO

text VICENT FERRER

Amb un alt de nivell entre els participants es va disputar dissabte passat a la nit a Benicarló la XXI Milla Urbana, amb motiu de les Festes Patronals. Els guanyadors absoluts van ser els marroquins Malika Asahssah del Naracena Granada i Hicham Ettaichmi del Mislata. L'organització va córrer a càrrec del Club d'Atletisme Baix Maestrat de Benicarló. Prèviament a les dues proves sèniors es van disputar les milles de promoció, amb elevat nombre de participants, predominant atletes d'aquestes comarques i atletes independents. El recorregut marcat per l'organització va ser al voltant del passeig de Ferreres Bretó al que calia donar quatre voltes i mitja, amb una corba, - la de meta- molt tancada. Malgrat això els 18 atletes que van finalitzar la prova masculina ho van fer parant el crono en un temps inferior als 4.56.8, temps de l'últim classificat. Per sols quatre dècimes el guanyador no va assolir trencar el record d'aquesta veterana prova.

La Milla femenina va estar dominada des del seu inici per Malika Asahssah, amb un fort ritme que va aconseguir anar restant atletes al seu deixant, prova d'això van ser les diferències que va marcar el crono

després de la seva entrada en meta; la segona a set segons; enmig dels aplaudiments del nombrós públic que va seguir la prova al llarg del passeig. Pel que fa a la Milla masculina, amb bon nivell entre tots els participants, també es va marcar un fort ritme en la sortida, però sense aconseguir que es despengessin molts participants en les primeres voltes al circuit, amb diversos canvis de ritme, fins al qual va efectuar el guanyador en la última tornada, el que li va permetre traspasar la línia de meta amb un clar avantatge, i potser li va faltar un poc de competència en els últims dos-cents metres, ja que llavors hagués batut la marca del circuit. Després d'això la Reina de les Festes, Paloma Belda, va efectuar el lliurament de trofeus als tres primers classificats de cada categoria.

Classificacions

1. Malika Asahssah, Naracena-Granada, 4.58.7
2. Rosa Liliana Godoy, Naracena-Granada, 5.06.1
3. Marta Gómez Gil, Hospitalet, 5.16.5

1. Hicham Ettaichmi, Mislata, 4.08.5
2. Moulay Abechak, Carrefour, 4.12.5
3. Mouhcine Akhoidaoui, Naracena, 4.18.2

Teatre de Guàrdia engega un casting per a la posada en escena de "Cabaret"

text JORDI MAURA foto JESÚS MAESTRO

En el mes d'abril del pròxim any 2007 tindrà lloc l'estrena del gran musical "Cabaret", nou projecte del grup amateur Teatre de Guàrdia.

Abans, en el mes d'octubre, hauran començat els assajos. Más de sis mesos de durs assajos per a poder dur a l'escenari aquesta obra del tot mítica. Per a escometre aquest nou repte, la companyia teatral ha decidit realitzar un càsting amb la finalitat d'incorporar al grup a nous actors i actrius.

Joves i adults -en aquesta ocasió amb aptituds per al cant i el ball-, que tinguen la il·lusió d'entrar a formar

part de Teatre de Guàrdia i de participar en el que pretén ser un impressionant i espectacular muntatge, dirigit per Josi Ganzenmüller, qui contarà amb la inestimable i decisiva col·laboració, entre d'altres, de Nuria Sánchez, Carlos Delshorts i Conchu Jovani. Tots els interessats en participar en el casting de selecció haurien de passar per la seu de l'Escola de Teatre "l'Escenari" de Benicarló (Major, 42, baixos), amb la finalitat d'inscriure's i de retirar la documentació en la qual s'indicaran els requisits que han de complir, així com les proves a preparar. Abstindre's els menors de 17 anys. Els dies previstos per a la inscripció són el dimecres 13 i el divendres 15 de setembre, entre les 17.30 i les 20.30 hores. Des d'aquest moment, els aspirants tindran suficient temps per a preparar les proves que haurien de ser realitzades davant el corresponent Jurat, el dijous 28 de setembre a partir de les 19.30h.

Pellicer no anirà al Dakar

text VILAWEB

El pilot benicarlando del Team Burn Profiltek, José Manuel Pellicer, va reparèixer després de la seua caiguda en l'anterior París-Dakar plenament recuperat davant la seua afició per a presentar davant els mitjans de comunicació el nou circuit municipal de motocross, situat sobre les restes de l'antic abocador d'inerts municipal i en uns terrenys qualificats com d'ús esportiu. Pellicer va admetre que després de la seua reparació en la Baixa Aragó, en la qual va aconseguir una més que merescuda segona posició i algunes victòries en etapes, veu com el Dakar "escapa aquest any de les meves possibilitats, està fora de la meua de moment". "Estic molt content perquè després de la caiguda en el Dakar vaig pressionar durant 800 quilòmetres a Isidre Esteve que va guanyar la Baixa i va anar una ruta molt bonica". El nou circuit presentat a Benicarló a l'afició de les dues rodes té una longitud total de recorregut propera als 2.000 metres i es brindarà a l'ús dels afeccionats a aquest esport, en un acte públic que va tindre lloc el pròxim dia 26 i al que Pellicer va convidar a tots els afi-

cionats de la comarca. "Hem fet un circuit bastant ràpid i llarg. Vam Estar comprovant els temps i veiem com hem estat rodant sobre l'1'26" en els circuits més grans". En el disseny del mateix, en el qual va participar el pilot benicarlando, s'ha buscat un traçat ràpid i no perillós, amb altiplans i salts suaus perquè no hi haja problemes per a proves amb nens i clàssiques de cross. "Ens ha sortit un circuit rodó", va concloure "Pelli".

El Benicarlo Base Futbol denuncia el mal estat del terreny de joc Jaume I després del concert d'Estopa

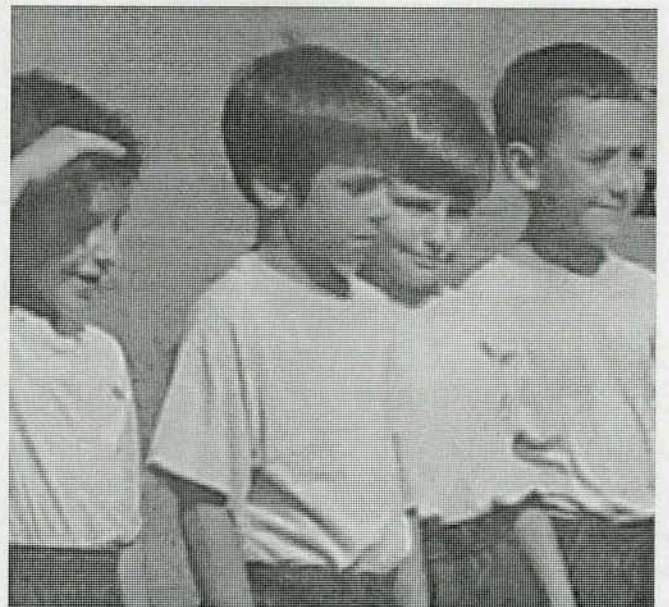
text VICENT FERRER

Dilluns passat dia 28, després de les festes patronals de la ciutat, els equips del Benicarló Base Fútbol Ashland van tractar de reprendre els entrenaments de la pretemporada, però no va poder ser, ja que el concert d'Estopa celebrat dijous passat dia 24 havia deixat seqüeles que impossibilitaven la practica de l'esport del futbol. Enderrocs, els urinaris (alguns d'ells pel terra i per descomptat plens), ampolles, milers de trossos de plàstics diminuts procedents del trencament de gots d'aquest material, i un camp ple de clots i pedres van fer determinar als entrenadors de l'Escola de Futbol de Benicarló la suspensió dels entrenaments dels xiquets, fins que no es resolgueren aquests defectes.

L'atònita cara dels xiquets benicarlandos reflectia el desencant per no poder començar els entrenaments, i es preguntaven, De qui és la culpa?.

LA PILOTA COMENÇA A RODAR

El passat dia 23 d'agost com segueix sent tradicional en festes de Benicarló va començar la temporada la temporada 2006-2007 per als mes petits de l'escola del

Ashland Benicarló Base Futbol. En una tarda magnífica i sota l'atenta mirada dels pares i mares dels nens, es van disputar diversos partits de les categories prebenjamí, benjamí i alevins, on els xiquets van prendre contacte amb els que poden ser els seus nous monitors-educadors.

PEPE VICENT FIBLA S'IMPOSA A ALBERTO CORNELIO EN LA FINAL DEL XXXIII OPEN CIUTAT DE BENICARLO

text VICENT FERRER

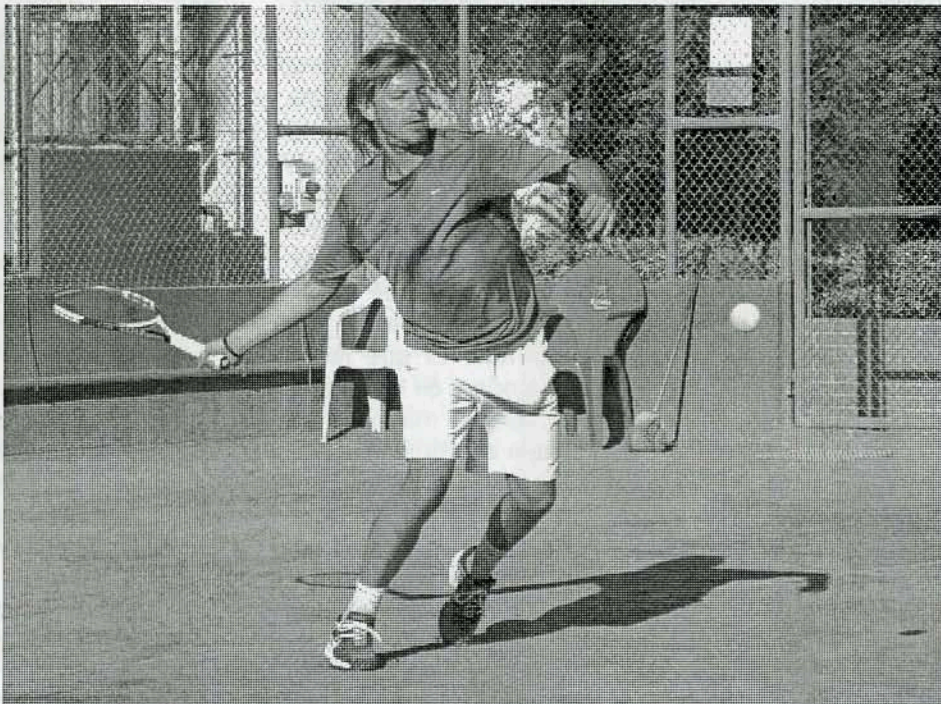
El tennista benicarlando José María Vicente Fibla es va imposar en la gran final del XXXIII Open Ciutat de Benicarló a Alberto Cornelio per 6-3, 3-6 i 6-4, reeditant el seu èxit a l'argila benicarlanda d'anys anteriors. La final, si bé no va ser de gran qualitat tècnica, va tindre per part dels dos finalistes una total entrega. Prova d'això és que van haver deu trencaments de servei consecutius, des de l'últim joc del segon set fins al novè del tercer i definitiu. La comoditat amb la qual es va moure Vicente Fibla al llarg del primer set semblava indicar que el partit s'acabaria en el segon, però no va ser així, ja que Alberto Cornelio, a força de tenacitat, va seguir lluitant per cadascuna de les boles, el que sumat a una sèrie d'errors no forçats del benicarlando, van acabar per descentrar al després guanyador i el partit va quedar empatat.

La tònica del darrer set va ser el trencament del servei entre els dos jugadors, ja que el cansament va començar a passar factura i els primers serveis no entraven, amb el que el jugador que estava a la resta va tindre l'oportunitat de jugar boles guanyadores. Vicente va intentar esgotar més al seu rival amb una sèrie de deixades que al final van acabar per passar factura al contrincant, que no va poder impedir que

Vicente s'adjudiqués el seu servei en el desè joc del tercer set i amb això renovar com guanyador del torneig benicarlando.

En semifinals Alberto Cornelio s'havia imposat a José Allunyo, mentre que José María Vicente ho va fer amb Sergio Barberans. En acabar el partit Vicente va indicar que "els dos primers sets han estat llargs i en el tercer els dos estàvem molt cansats, jo sobretot perquè són les festes del meu poble i encara que no vulgues pesen un poc. Estava clar que en l'últim set qui aconseguia conservar el seu servei anava a guanyar el partit, com m'ha passat".

Per la seva banda Marta Garrotxa també va assolir reeditar l'èxit del passat any i en dos sets, 6-3 i 6-4 es va imposar a Alba Ramos, malgrat la forta resistència que sempre es va trobar. Després de la final masculina es va efectuar el lliurament de trofeus del XXXIII Open Ciutat de Benicarló, en totes les seues disciplines, amb l'assistència de l'alcalde Enric Escuder, la Reina de les Festes Paloma Belda i la dama del Club de Tennis Anna Gil. En el torneig de frontenis la parella Armando-Antonio es va imposar en renyida final a Fernando-Fontanet; l'esquaix Franc es va imposar a Karina Lemat.

Pepe Vicente Fibla connectant un drive guanyador.

UN LLOC A LA VIDA

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Hi ha persones que després de pegar molts i molts tombs acaben per trobar un lloc a la vida.

Després de sacrificis, de dubtes, d'escoltar uns i altres, d'intenses i dures jornades de patiments i d'angoixes vitals aclaparadores. La seua tencitat, al final té la gran recompensa. De vegades però és el pur atzar o la feina d'altres allò que permet que hom se senta a gust amb la seua existència. I efectivament, això mateix és el que m'ha passat a mi. Després de dos o tres anguniosos partits del CD Benicarló al camp de les pistes d'atletisme, esmeperdut, sense saber on pondre i no ensopegant més que amb dificultats, per fi, he trobat el meu lloc. No ha estat, ho confesso, la meua persistència ni el meu mai manifestat enginy, ni la meua perspicàcia ni el meu fins ara desconegut sentit comú. Res d'això. El regidor d'esports, el senyor Utiliano ZP, ha tingut la sensacional pensada d'instal·lar-hi unes magnífiques, portentoses, precioses, meravelloses grades en un dels laterals del terreny de joc. Es tracta d'una espècie de pseudotribuna descoberta amb unes butaques de plàstic verd cridaner, com les que van posar als bous a la mar. A primera vista semblen segures i, a més, permeten poder contemplar els partits de futbol amb una perspectiva fins ara ignorada per mi.

Sí, per fi puc dir que he trobat el meu lloc. Concretament a la primera fila dels seients; només en aqueix precís espai puc estirar les cames sense haver-me d'arropir i sense la necessitat de cometre l'incívic acte de posar els peus sobre el respall de la cadira de davant. No sé, trobo que ara veig les coses d'una altra manera, amb més optimisme, amb més realis-

me. El neguit interior que em produïa pensar que m'hauria de passar alguns diumenges pelegrinant d'una banda a una altra de camp no em deixava viure, era un cuquet que en els comptats moments de joia i felicitat que tinc -farteres i gateres diverses- venia a enterbolir-me la màgia de l'instant. Ara sí que per fi estic pagat de mi mateix.

M'és igual que els de sempre es queixen que quan vindrà l'hivern ens gelarem de fred (què volen? que pollem de calor?), se me'n fuma saber amb certesa que em pegarà el sol a la cara a les hores de partit (que no tinc una gorreta de propaganda per protegir-me la testa o què?), no m'importa que el linier estiga a més de deu metres i que no se'l pugui intimidar de cap de les maneres (alguna vegada m'ha vist algú intentant agredir un àrbitre o posant-me amb la seua família?) o fins i tot reconec que encara em sento jove com perquè enfilem-me per aquelles escales metàl·liques de tan fràgil aparença no suppose cap greu risc per a la meua integritat física (que no he fet la mili jo?). D'allò més bé tot.

Amb tant de goig corrent-me pel cos potser m'he desviat una miqueta del que hauria de ser el contingut d'una pàgina esportiva a l'ús. Penso que l'ocasió s'ho val i si no m'entretinc a parlar dels esdeveniments futbolístics que afecten el CDB és perquè considero que temps hi haurà al llarg de tota la temporada. El que fan els nostres jugadors és important, ho reconec, però la magnitud de les seues fetes es veurà elevada l'enèssima potència si jo puc contemplar-les còmodament assegut mentre em bec una coca-cola i em menjo una bossa de papes lais. I és així, no se li ha de pegar més voltes.

Des d'aquesta immillorable posició em podré concentrar en

les jugades de la nostra prometedora plantilla. No sé si l'amic Gregorio Segarra exagera (caldrà no tindre en consideració llegendes urbanes que situen la seua família paterna amb una predisposició natural a la hipèrbole) i si tenim un dels millors equips dels darrers vint-i-cinc anys. El que sí que puc dir és que des del meu seient de plàstic vaig poder vore les prometedores maneres que apunten tots els nostres efectius. Fins i tot el veterani Panisello, fitxat del Vinaròs per fer de davanter centre, va demostrar que encara està en plena forma i de bonica passada d'esperó va facilitar que Julbe (va ser Julbe?) li marcara un gol al Borriol.

Ni que només siga perquè després no se m'acuse de mal gasetiller. El Benicarló ha jugat diversos partits fins ara i que jo sàpiga no n'ha perdut més que un contra el Castelló amater. A festes s'ha guanyat el Villarreal B de tercera divisió per 2 a 1, al Borriol per 1 a 0 (allà es va empatar a 2) i es guanyava pel mateix resultat a l'Atlètic Benicarló quan me'n vaig anar cap a casa.

Diumenge comença per fi el campionat de lliga. Ja n'estic una mica assabentat. Debutem precisament al camp del Borriol, a partir de les sis de la vesprada. He buscat a Miapuestapuntocom i no he trobat la possibilitat de jugar-me uns perrets que ens en tornem cap a casa amb els tres punts.

Última hora

Les màquines ja han començat a preparar el terreny del nostre camp de la carxofa per a replantar la gespa artificial. Aviat ja no patiran els futbolistes quan ahagen de rentar la roba del fang i la verdor que deixava l'herba. Ara patiran cremades per la fricció amb l'herba artificial.

Un mariner es converteix en el millor cuiner de plats mariners de Benicarló

text REDACCIÓ

El mercat renaixentista va omplir el centre amb els seus quadres i espectacles

Francisco Querol "Balandra" un mariner de la localitat es va convertir després de la decisió d'un jurat d'experts en el guanyador dels tres dels premis que es van concedir en el XXVIII Concurs, Mostra i Exhibició de Gastronomia Marinerà que el passat dissabte es va celebrar a la Llotja de Benicarló. Balandra va merèixer el triplet amb els premis a la millor fideuà, al millor ranxo i al millor cuiner de l'any. El jurat compost pels restauradors Manolito Rico (Cortijo), Carme Villarroya (Chuanet), Víctor Gaspar (Neptúno), Rodolfo Bellés i Sisco Roca (dels Sanchos) va valorar el bon fer a la cuina amb els productes de la mar.

Una vegada conclosa la demostració davant centenars de veïns de la localitat els ranxos preparats es van subhastar amb preus que van oscil·lar entre els 40 i els 90 euros. Paral·lelament va arrencar una degustació popular de sardina en la qual van col·laborar la Cofradia de Pescadors i diverses empreses de la localitat.

El centre de Benicarló va estar també molt animat al llarg dels dies en els que es va celebrar el Mercat Renaixentista i Segle d'Or. L'empresa organitzadora va programar tallers, espectacles, màgia i literatura entre les desenes d'establiments d'artesanía i productes naturals que es reparteixen pel casc històric. El Netweekend va concloure amb un gran èxit de participació, amb conferències i tallers formatius sobre la xarxa, equips informàtics i lluita contra els virus. Per les nits va ser el torn dels conjunts Guaraná i Danza Invisible, Rebeldes, Inhumanos y la Guardia que van omplir el pavelló annex al poliesportiu municipal, tal i com va fer Estopa amb el camp de futbol del Jaume I. Les festes van tindre també la visita del ministre Jorge Sevilla, en tour comarcal per Morella, Traiguera i Torreblanca. Tot i la poca puntualitat encara es va retratar amb un farolet, de meló de moro.

Protecció Civil de Benicarló va intervindre en 40 ocasions al llarg de les festes majors que van acabar diumenge passat. Entre les principals conclusions hi ha una recomanació important: controlar el consum d'alcohol entre els menors. Segons l'informe " aquelles activitats on està present el consum d'alcohol son

les que generen conflictivitat ". Amés denuncien l'excessiu consum d'alcohol sobretot en menors " per això seria interessant que tots els col·lectius implicats li dediquen una especial atenció a aquest fet en properes edicions ".

D'altra banda l'informe deixa clara l'activitat i eficàcia d'aquesta organització amb la intervenció en 10 urgències clíniques, 9 trasllats a l'hospital, 2 agressions, 5 acompanyaments al metge urgents, 7 intoxicacions etíliques severes, un accident esportiu, dues urgències psiquiàtriques, un accident de trànsit, dues caigudes en via pública i un altra en el domicili. Als concerts es van atendre a 12 persones, principalment per ferides lleus i lipotímies, sense que cap haguera de ser ingressat al metge.

Entrevista a Francisco Querol "Balandra", de 35 anys i guanyador del XXVIII Concurs, Mostra i Exhibició de Gastronomia Marinera

Recepta guanyadora del ranxet de sepionet de la punxa, espardenyas i fetge de rap amb patates

D'on et surt aquesta afició?

No sé, sempre m'ha agradat cuinar i treballar a la barca de la família. Durant l'any vaig provant receptes amb els amics, a falles i a les penyes. Vaig tastant plats i coses que vaig provant a casa durant l'any, però el plat amb el que vaig guanyar la Exhibició de Cuina Marinera el vaig improvisar. El material era bo i va quedar un contrast de sabors molt bo. Algun dels restaurants del jurat fins i tot em va demanar la recepta.

No has pensat en passar de mariner a restaurador?

No (se'n riu), no. Cuinar és per afició i ho faig per als amics en festivitats assenyalades com Sant Gregori o Falles. Tenim una espècie de societat com la que fan els bascos a una caseta amb cuina i ens reunim allí i cuinem a Nadal o en festes.

Has explicat que vas fent proves al llarg de l'any a casa. La dona estarà contenta, no?

Si, la dona està contenta però ella cuina més que jo. Quan vull provar algo nou vaig fent a casa i després, en gran si queda bo, ja ho faig per als amics.

Tu que eres mariner. La crisi és tan gran que ens quedarem sense peixos per cuinar?

No, no crec perquè hi ha gent jove, però és cert que l'assumpte està molt malament per la crisi del gasoil. Ja vorem com comencem amb els preus després de la veda.

La recepta guanyadora:

Agafeu tomata del serengue, peleu-les i sofregiu-les. Afegiu-hi un poc de pimentó verd i quatre o cinc dents d'all. Abans de que el sofregit amb el pimentó verd es creme afegiu ara pimentó roig dolç. A banda haurem sofregit el fetge del rap, les espardenyas i el sepionet i h haurem retirat del foc. Posteriorment afegiu el sepionet i espardenyas a l'altre sofregit i es cobriu-ho amb aigua calculant que vos quede aigua per bullir les patates i que sobre un ditet de caldo. No ho saleu massa perquè els sepionets de la punxa amollen salat. A meitat cocció rectificar, si cal, de sal.